

BAKONYI PÉTER AZ ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR ÖRÖKÖS TAGJA

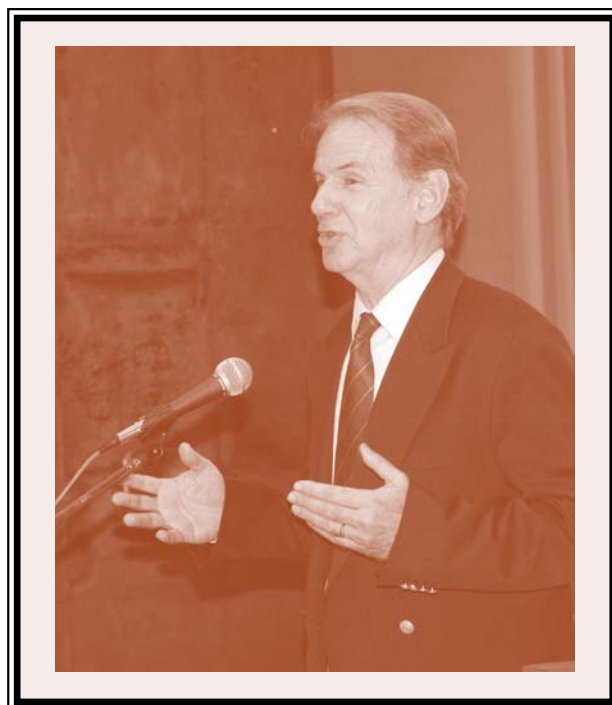

A 2005-ben alapított *Országos Széchényi Könyvtár Örökös Tagja* könyvtári kitüntetésben azok a tudományos vagy művészeti életben kimagasló teljesítményt nyújtó személyek és közéleti szereplők részesülhetnek, akik kiemelkedő munkájukkal, tevékenységükkel, anyagi áldozatvállalásukkal elősegítették az Országos Széchényi Könyvtár működését. A kitüntetés eseti jellegű, csak ritka és kivételes alkalmakkor, kiemelkedő érdemekért adományozható. A kitüntetést a könyvtár szakmai területeinek javaslata alapján a könyvtár főigazgatója adományozza. A kitüntetés a könyvtár alapításának napján, november 25-én rendezett ünnepélyes ülésen kerül átadásra.

A kitüntetést első ízben Kosáry Domokos († 2007) professzor, a Magyar Tudományos Akadémia volt elnöke kapta meg 2005-ben.* 2007-ben Bakonyi Péter részesült az elismerésben. Az alábbiakban Tószegi Zsuzsanna laudációját idézzük, amely a kitüntető cím átadásakor, november 26-án hangzott el az Országos Széchényi Könyvtárban.

Bakonyi Péter laudációjára készülve a következő Kodály Zoltán-idézet jutott eszembe: *Életed útját magad választod. Válassz hát úgy, ha egyszer elindulsz, nincs már visszaút.*

Péter olyan utat választott, amelyet kevesek tudnak a világ élvonaláig terjedően bejárni, de neki – tehetsége, akaraterője, küzdőképessége folytán – sikerült megtennie. A 60-as évek legelején, amikor a magyar fiatalok „kék” útlevelel híján legfőljebb néhány szomszédos országba juthattak el, Bakonyi Péter a kardvívásban elért világraszóló eredményei folytán bejárta a világot. Legnagyobb sikerei: négyszeres főiskolai világbajnoki, majd 1966-ban felnőtt világbajnoki címet, 1969-ben világbajnoki bronzérmét nyert, 1968-ban és 1972-ben pedig a magyar kardcsapat tagjaként olimpiai bronzérmes volt. A magam részéről a legnagyszerűbb sportteljesítménynek mégis a 2000-ban szerzett veterán világbajnoki címet tartom. Péter ekkor már 62 éves volt. Ez a győzelme azt bizonyította, hogy nemcsak fizikai edzettségben, mentális erőben, összpontosító képességben, de győzni akarásban és küzdeni tudásban is felül tudta múlni versenytársait, így szerezte meg a világ legjobbjának járó aranyérmét.

2007-ben Bakonyi Péter részesült a Országos Széchényi Könyvtár Örökös Tagja kitüntető címben.

A kimagasló sporttevékenység mellett Péter az átlagot messze meghaladó erőfeszítéseket tett szakmai-tudományos karrierje érdekében is: 1965-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen kapta villamosmérnöki oklevelét, 1970-ben egyetemi doktori címet, majd 1974-ben a számítógép-hálózatok témájában kandidátusi fokozatot szerzett. 1987-ben vendégprofesszorként az Észak-Karolinai Egyetemen tanított.

A Magyar Tudományos Akadémia Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézetéhez (MTA SZTAKI) régi kapcsolat fűzi. Az egyetem után közvetlenül tudományos munkatársa, néhány évvel később főosztályvezetője, 1982-től egy évtizeden át tudományos igazgatóhelyettese volt a SZTAKI-nak. Bö évtized múltán ismét a kutatóintézethez tért vissza, ahol jelenleg ismét tudományos igazgatóhelyettesként dolgozik. 1992-től 2002-ig a Hungária Biztosító informatikai üzletágában dolgozott, 2002 nyarától 2004 végéig az Informatikai és Hírközlési Minisztérium információs társadalom

* Az első kitüntetettéről a *Mercurius* 2005-ben olvasható tudósítás (Szerk. Ekler Péter. Budapest, 2006. 30–31. l.)

stratégiáért felelős helyettes államtitkáráként tevékenykedett. 2004 novemberétől a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanácsnak a kormány által delegált tagja. Bakonyi Péter életműve nincs elismerések híján: szakmai tevékenységét 1990-ben Eötvös Loránd-díjjal, 1993-ban megosztott Széchenyi-díjjal ismerték el; sport-sikereiért pedig 1964-ben és 1968-ban megkapta a Sport érdemérem arany fokozatát.

Négy évtizedes munkásságából a felsőoktatás és a közgyűjtemények országos információs infrastruktúrájának fejlesztése és alkalmazása terén elért eredményeit szeretném kiemelni. Nemcsak amiatt, hogy ezért a tevékenységéért kapta – Csaba Lászlóval megosztva – a Széchenyi-díjat, hanem azért is, mert a mostani kitüntetést adományozó Széchenyi Könyvtár is haszonélvezője annak a korszakalkotó munkának, amelyet a Nemzeti Infrastrukturális Információs Hálózat (NIIF) kialakítása terén Bakonyi Péter kifejtett.

Bár csak húsz évre tekintünk vissza, mégis mintha egy történelem előtti korszakban tennénk időutazást. A 80-as évek közepén a számítástechnikai eszközök, és különösen a hálózati technológia szocialista országokba való exportálása szigorú embargó alatt állt. A COCOM-lista és más korlátozások idején azonban jó néhányan voltak az országban, akik stratégiai jelentőséget tulajdonítottak a számítástechnikai fejlesztéseknek, és szerencsére az akkori politikai döntéshozók között is voltak olyanok, akik „pénzt, paripát, fegyvert” adtak a nagyszabású tervek megvalósításához.

A Magyar Tudományos Akadémia, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság és az Országos Tudományos és Kutatási Alap által 1986-ban indított Információs Infrastruktúra Program célkitűzése egy elosztott csomagkapcsolt számítógép-hálózati rendszer kialakítása volt. A hálózatba valamennyi akadémiai kutatóintézetet, számos egyetemet és néhány könyvtárat terveztek bekapcsolni. A rendszer 1989-ben sikerrel debütált – az akkori szocialista országok között egyedül nálunk működött professzionális számítógép hálózat.

Nem sokkal később a Magyar Posta átvette a csomagkapcsolt adathálózat működtetését, amelyet a nemzetközi nyilvános X25-ös hálózatba is bekötöttek. Az IIF-ben fejlesztették ki az első magyar, az ékezetes

karakterek kezelésére is alkalmas e-mail rendszert, az Ellát.

A rendszerváltás után a legfontosabb célkitűzés az internet széles körű bevezetése volt. Az Infrastrukturális Információs Hálózat (IIF) program – immár a „Nemzeti” jelzővel kibővítve – folytatódott, amelynek köszönhetően az összes felsőoktatási intézmény, közgyűjtemény, kutatóintézet internet hozzáférési lehetőséget kapott. Bakonyi Péter a kezdetektől 1999 végéig az IIF, illetve a NIIF program operatív irányítója volt.

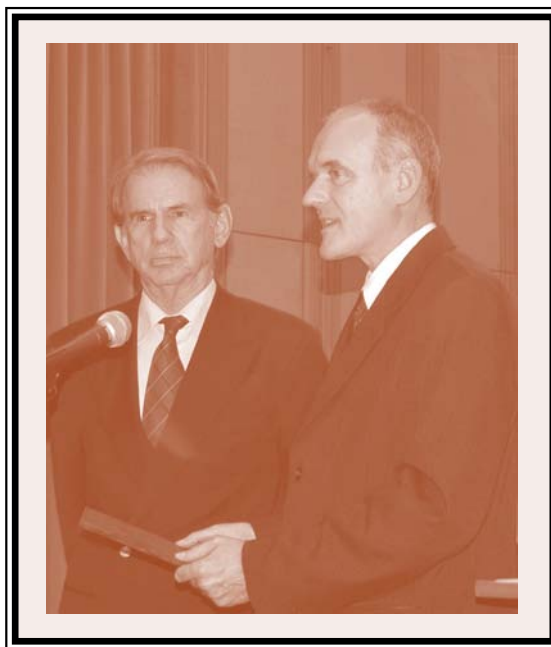
És hogy milyen jelentősége van ennek a programnak? Az internethasználat hazai alakulására vonatkozóan egy újonnan közölt adatot szeretnék megismertetni Önökkel: nemrég még arról folyt a diskurzus, hogy Magyarországon vajon mikor érzük el a napi 1 millió egérkattintást? A mérési eredmények ehhez képest megdöbbentően örömteli helyzetről tudósítanak: néhány napja, a Magyar Tartalomipari Szövetség által szervezett DAT konferencián jelentették be, hogy már minden áldott nap 2,5 milliószor kattintunk az interneten keresztül elérhető forrásokra! Aki végigkísérte ezt a nagyarányú fejlődést, az tudja,

milyen fantasztikus eredmény, hogy ma már elmondhatjuk: Magyarország összes oktatási intézménye, könyvtára, kutatóintézete, teleháza, közösségi információs pontja, kutatóintézete, kormányzati intézménye bekapcsolódott a világhálóba, ahol egyre többen nemcsak fogyasztóként, de tartalomszolgáltatóként is jelen vannak – mint ahogy a kitüntetett címet adományozó Országos Széchenyi Könyvtár is számottevő digitális tartalommal szolgálja a magyar kultúra iránt érdeklődő közönséget.

Íme az út, amelyet a csapatban és egyénileg is kiváló eredményeket elérni képes Bakonyi Péter munkatársával együtt épített ki számunkra. Ez az út korábban nem létezett – ezt ki kellett találni, meg kellett érte küzdeni, harcolni.

Köszönjük Neked, Péter, hogy személy szerint is nagyban hozzájárultál a magyar kultúra, a kulturális örökség közvetítésére szolgáló út kiépítéséhez!

Tószegi Zsuzsanna
zsuzsanna.toszegi@hpo.hu

Bakonyi Péternek Dippold Péter különgyűjteményi és tudományos igazgató adta át a kitüntetést.